

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Δ-Μ Γεωργιάδου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 18156/2022

Μεταξύ:-

Αστυνομικός Διευθυντής Λευκωσίας

Κατηγορούσα Αρχή

v.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΕΤΣΙΩΤΗΣ

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 5^η Μαΐου 2026

Εμφανίσεις:

Για την κατηγορούσα αρχή: Κα Φρ. Κακούρη

Για τον κατηγορούμενο: κα Ειρ. Χριστοφορίδου για Φοίβος Χρίστος Κληρίδης και Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Κατηγορούμενος παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Εκ πρώτης όψεως)

Ο Κατηγορούμενος αντιμετωπίζει την κατηγορία της πλαστογραφίας έντυπου μεταβίβασης οχήματος, κατά παράβαση των άρθρων 2, 47(α), 54 και 59 του Περί Άδειας Οδήγησης Νόμος του 2001 (Ν. 94(I)/2001), ως τροποποιήθηκε. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος, ο Κατηγορούμενος μεταξύ των ημερομηνιών 05.05.2016 και 27.12.2017 σε άγνωστο τόπο της Επαρχίας Λευκωσίας, με δόλια πρόθεση, πλαστογράφησε την υπογραφή της Αρίστας Χριστοδούλου στο έντυπο μεταβίβασης οχήματος και μεταβίβασε το όχημα της με αρ. εγγραφής ΡΥ001 στο όνομά του.

Ο Κατηγορούμενος αρνήθηκε την κατηγορία και η υπόθεση οδηγήθηκε σε Ακρόαση. Προς απόδειξη της κατηγορίας η Κατηγορούσα Αρχή παρουσίασε συνολικά πέντε (5) μάρτυρες και κατατέθηκαν 19 Τεκμήρια. Συγκεκριμένα, κατέθεσαν τρεις εξεταστές της υπόθεσης [ο Αστ. 891- **ΜΚ1**, ο Αστ. 3491 - **ΜΚ3** και ο Αστ. 4323 - **ΜΚ4**], η πιστοποιούσα υπάλληλος που φέρεται

να πιστοποιήσει τις υπογραφές στο επίδικο έγγραφο (MK2) και ο αστ. 837 ως εμπειρογνώμονας του ινστιτούτου γραφολογίας (MK5). Περαιτέρω, κατατέθηκαν και απετέλεσαν παραδεκτά έγγραφα για την αλήθεια του περιεχομένου τους δύο καταθέσεις, του Ανδρέα Παπαχαραλάμπους, λειτουργού του Τμήματος Οδικών Μεταφορών («TOM») – Τεκμήριο 11 και του λειτουργού Κέντρου Εξυπηρέτησης του Πολίτη Κυριάκου Μεσολογγίτη – Τεκμήριο 12.

Μετά το κλείσιμο της υπόθεσης της κατηγορούσας αρχής, η συνήγορος υπεράσπισης εισηγήθηκε ότι δεν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορούμενου, σύμφωνα με το άρθρο 74(1)(β) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 και ως εκ τούτου κάλεσε το Δικαστήριο να αθώσει και να απαλλάξει τον Κατηγορούμενο από αυτό το στάδιο. Συνοψίζοντας τις θέσεις της, υποστήριξε ότι απουσιάζει μαρτυρία σε σχέση με συστατικά στοιχεία του αδικήματος. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι δεν προσκομίστηκε καμία μαρτυρία που να δεικνύει ότι η υπογραφή στο έντυπο μεταβίβασης του επίδικου οχήματος (Τεκμήριο 2) τέθηκε από τον Κατηγορούμενο χωρίς δικαίωμα ή πλαστά και με πρόθεση καταδολίευσης. Δεν προσκομίστηκε επίσης μαρτυρία ότι η υπογραφή είναι δική του. Εστίασε στην απουσία της παραπονουμένης από την ακροαματική διαδικασία, επισημαίνοντας επιπλέον ότι δεν έχουν ληφθεί ούτε δικά της δείγματα γραφής, ούτε προσκομίστηκε μαρτυρία γύρω από το συστατικό στοιχείο της πρόθεσης.

Αντίθετη ήταν η θέση της Κατηγορούσας Αρχής, η εκπρόσωπος της οποίας υποστήριξε ότι αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του Κατηγορούμενου. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι η γνώση και ο ρόλος ως εξωτερικές λειτουργίες του Κατηγορούμενου δεν είναι απαραίτητο να προκύπτουν από άμεση μαρτυρία, αλλά μπορεί να συμπεραίνονται από τα ίδια περιστατικά της υπόθεσης. Προς τούτο παρέπεμψε στις υποθέσεις **Ιάκωβου ν Δημοκρατίας (1991), 2ΑΑΔ 211. Στην Ιωάννου ν Δημοκρατίας (2002), 2ΑΑΔ 301 και Φανιέρος ν Αστυνομίας (2003) 2ΑΑΔ 104.** Στις περιπτώσεις που η Κατηγορούσα Αρχή δεν έχει τη δυνατότητα να παρουσιάσει άμεση μαρτυρία για να αποδείξει ότι η χρησιμοποίηση ενός πλαστού εγγράφου συνδέεται με συγκεκριμένη δόλια πρόθεση, η εξακρίβωση της συγκεκριμένης πρόθεσης κατηγορούμενου μπορεί να είναι αποτέλεσμα αξιολόγησης όλων των περιστατικών που σχετίζονται με τη συμπεριφορά. Στην προκειμένη, παρά την απουσία της Παραπονουμένης από τη δίκη, ανέφερε ότι ο MK5 παρουσίασε με εμπειριστατωμένο τρόπο ότι η υπογραφή της Παραπονουμένης στο Τεκμήριο 2 τέθηκε από τον Κατηγορούμενο και, συνεπώς, το αδίκημα στοιχειοθετείται εκ πρώτης όψεως.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ

Οι παράμετροι, οι οποίοι καθορίζουν την ύπαρξη ή όχι εκ πρώτης όψεως υπόθεσης έχουν τεθεί στην **Αζίνας v. Δημοκρατίας (1981) 2 Α.Α.Δ. 9** και επαναλήφθηκαν και στην **Γενικός Εισαγγελέας v. Χριστοδούλου (1990) 2 Α.Α.Δ. 133** και έπειτα στις **Γιάγκου άλλως Λεμόνα v. Αστυνομίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 382**, **Παναγιώτου κ.ά. v. Αστυνομίας (2000) 2 Α.Α.Δ. 191** και **Γεωργίου v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 515**.

Από την προαναφερθείσα νομολογία προκύπτει ότι το Δικαστήριο, στο στάδιο αυτό, θα πρέπει να αποδεχθεί την εισήγηση της υπεράσπισης και να αθωώσει τον κατηγορούμενο, όταν κρίνει από την ενώπιον του μαρτυρία ότι:

- (α) Δεν στοιχειοθετείται εξ αντικειμένου η υπόθεση της Κατηγορούσας Αρχής, λόγω μη απόδειξης ενός ή περισσότερων συστατικών στοιχείων του αδικήματος, ή
- (β) Η μαρτυρία που έχει παρουσιασθεί από την Κατηγορούσα Αρχή είναι τόσο αντινομική ή στερείται πειστικότητας ή είναι εμφανώς αναξιόπιστη σε τέτοιο βαθμό που κανένα λογικό Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να βασίσει σ' αυτή την καταδίκη του κατηγορουμένου.

Σε αμφότερες τις περιπτώσεις το κριτήριο είναι καθαρά αντικειμενικό. Το Δικαστήριο, στο στάδιο αυτό δεν προβαίνει σε υποκειμενική αξιολόγηση της μαρτυρίας, αλλά κρίνει τα γεγονότα της υπόθεσης με αντικειμενική θεώρηση των πραγμάτων (εξ όψεως) και χωρίς να υπεισέρχεται στην αξιολόγηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων και στη βαρύτητα που μπορεί να αποδοθεί στη μαρτυρία τους. Το έργο αυτό της αξιολόγησης επιτελείται στο τέλος της δίκης όταν όλη η μαρτυρία είναι ενώπιον του Δικαστηρίου.

Ο κατηγορούμενος πρέπει να κληθεί σε απολογία μόνο σε περίπτωση που η κατηγορούσα αρχή έχει παρουσιάσει μαρτυρία αρκετά ισχυρή στην ουσία της που να καθιστά την καταδίκη του κατηγορούμενου μια πραγματική δυνατότητα, αν δεν δοθεί από αυτόν κάποια εξήγηση, αλλιώς ο κατηγορούμενος θα κληθεί όχι για να υπερασπίσει τον εαυτό του αλλά για να διορθώσει τις ατέλειες που υπάρχουν στη μαρτυρία που δόθηκε από την κατηγορούσα αρχή.

Ο όρος «εκ πρώτης όψεως υπόθεση» χρησιμοποιείται σε αντιδιαστολή με την εις βάθος θεώρηση και τελική όψη της υπόθεσης, δηλαδή την απόδειξη της κατηγορίας πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας (βλ. και **Fowles v. Λ.Μ.Γ. κ.ά., Ποιν. Έφεση Αρ. 57/2022, ημερ. 08/05/2023**).

Το βάρος απόδειξης που έχει η Κατηγορούσα Αρχή σε αυτό το στάδιο είναι διαφορετικό από αυτό που επιφορτίζεται στο τέλος της δίκης. Είναι αρκετό να παρουσιάσει αξιόπιστη μαρτυρία

(credible evidence) τέτοιας φύσεως από την οποία δημιουργείται υπόθεση ενοχής εκ πρώτης όψεως (βλ. Γενικός Εισαγγελέας v. Θεοδώρου (2002) 2 Α.Α.Δ. 9).

Με γνώμονα πάντα τις πιο πάνω αρχές, το Δικαστήριο μελέτησε και εξέτασε με προσοχή τις εκατέρωθεν τοποθετήσεις επί του θέματος και διεξήλθε με προσοχή το σύνολο της ενώπιον του μαρτυρίας για να καταλήξει κατά πόσο αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορούμενου στην κατηγορία που αντιμετωπίζει, αφού, ανεξαρτήτως εισήγησης από την υπεράσπιση, το Δικαστήριο καθκόντως οφείλει, ούτως ή άλλως, να εξετάσει το ζήτημα, προτού τον καλέσει σε απολογία.

Προτού εξετάσει το ζήτημα, το Δικαστήριο θα προβεί σε σύνοψη της μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιον του, προκειμένου στη βάση αυτής να εξετάσει κατά πόσο έχει στοιχειοθετηθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση.

ΣΥΝΟΨΗ ΤΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Η μαρτυρία του ΜΚ1

Ο ΜΚ1 ήταν μέλος της ανακριτικής ομάδας που εξέτασε την παρούσα υπόθεση. Σύμφωνα με την κατάθεσή του (Τεκμήριο 1) και τη μαρτυρία του, δεν αναμείχθηκε εξ αρχής στη διερεύνηση, παρά μόνο ανέλαβε τη συνέχιση των σχετικών εξετάσεων στις 06/05/2021. Οι ενέργειές του περιορίστηκαν στην παραλαβή από τον ΜΚ4 κλειστού φακέλου με 10 δείγματα υπογραφής του Κατηγορούμενου τον οποίο παρέδωσε στον ΜΚ5, μαζί με πρωτότυπο έντυπο μεταβίβασης (Τεκμήριο 2).

Σε σχέση με το ιστορικό της υπόθεσης, εξήγησε ότι η καταγγελία της παραπονούμενης έγινε στην Πάφο το 2019, η διερεύνηση ξεκίνησε από τον ΜΚ4 αστ. 4313, έγιναν περαιτέρω ενέργειες από το ΤΑΕ Πάφου και στάληκε μέσω αλληλογραφίας στη Λευκωσία. Ο Κατηγορούμενος κλήθηκε για κατάθεση στις 09/05/2021, καθότι ήταν μόνιμος κάτοικος Αγγλίας και επέστρεψε στην Κύπρο το 2021. Στις 13/05/2021, επικοινωνήσε με τον αστυνομικό σταθμό Στροβόλου η Παραπονούμενη για να ενημερωθεί για την έκβαση της υπόθεσης και στις 18/05/2021 επικοινωνήσε και εκείνος μαζί της για να την ενημερώσει και για να διερευνήσει κατά πόσο θα προσερχόταν για να μαρτυρήσει. Εκείνος της ανέφερε ότι χρειαζόταν να προσκομίσει δείγματα γραφής/υπογραφής, του ανέφερε ότι δεν προγραμματίζει σύντομα να επισκεφθεί την Κύπρο και ζήτησε να επικοινωνήσει μαζί της η Εισαγγελία όταν θα χρειαζόταν να μαρτυρήσει για να αποφασίσει αναλόγως τι θα έπραττε. Ανέφερε επίσης ότι η Παραπονούμενη ήταν πρώην σύζυγος του Κατηγορούμενου.

Κατέθεσε στο Δικαστήριο το πρωτότυπο του επίδικου Εντύπου Μεταβίβασης Ιδιοκτησίας του Μηχανοκίνητου Οχήματος ΡΥ001 (Τεκμήριο 2) σε σχέση με το οποίο εγείρεται ο ισχυρισμός περί πλαστογραφίας, 10 δείγματα υπογραφής γραφής και υπογραφής του Κατηγορουμένου (Τεκμήριο 3), πρωτότυπο Πιστοποιητικό Εγγραφής του επίδικου οχήματος ημερομηνίας 04/05/2016 (Τεκμήριο 4) και καταχώρισή του σε ημερολόγιο ενεργείας σε σχέση με την επικοινωνία που είχε εκείνος με την Παραπνοούμενη στις 18/05/2021 (Τεκμήριο 5) και την επικοινωνία της Παραπνοουμένης μαζί του στις 13/05/2021 (Τεκμήριο 6).

Η μαρτυρία της MK2

Η **MK2** ήταν η πιστοποιούσα υπάλληλος που φέρεται να πιστοποιήσει τις υπογραφές του «Πωλητή» και «Αγοραστή» στο Τεκμήριο 2. Αναγνώρισε τη σφραγίδα και την υπογραφή της, ανέφερε ότι οι πληροφορίες που συμπληρώθηκαν χειρόγραφα στα διάφορα πεδία του Τεκμηρίου 2 δεν ήταν δικές της (πλην μίας). Παρόλο που δεν θυμόταν την συγκεκριμένη περίπτωση, την Παραπνοούμενη και τον Κατηγορούμενο, υποστήριξε ότι για να πιστοποιήσει το έγγραφο σημαίνει ότι οι υπογραφές του πωλητή και του αγοραστή τέθηκαν στην παρουσία της και πάντοτε ζητά πρώτα να δει ταυτότητα, διαβατήριο ή άδεια οδηγού προτού προβεί σε πιστοποίηση.

Η μαρτυρία του MK3

Ο **MK3**, σύμφωνα με την κατάθεσή του ημερομηνίας 15/05/2021 (Τεκμήριο 7) και τη μαρτυρία του, στις 05/09/2019 έλαβε γραπτή κατάθεση από την Παραπνοούμενη στα γραφεία του ΤΑΕ Πάφου, στην οποία εκείνη εξέφρασε παράπνοο εναντίον του Κατηγορουμένου που ήταν τότε εν διαστάσει σύζυγός της, ότι πλαστογράφησε την υπογραφή της σε έντυπο μεταβίβασης ιδιοκτησίας του οχήματος ΡΥ001 και το μεταβίβασε στο όνομά του. Αυτή ήταν η μοναδική εμπλοκή του στην υπόθεση, την οποία διαβίβασε μετά στο ΤΑΕ Λευκωσίας για περαιτέρω ενέργειες.

Η μαρτυρία του MK4

Ο **MK4**, σύμφωνα με την κατάθεσή του ημερομηνίας 11/05/2021 (Τεκμήριο 8) και τη μαρτυρία του, στις 09/05/2021, στο ΤΑΕ Πάφου, όπου υπηρετούσε, αφού επέστησε την προσοχή του Κατηγορουμένου στο ότι διερευνάτο εναντίον του το αδίκημα της πλαστογραφίας εντύπου μεταβίβασης ιδιοκτησίας μηχανοκίνητου οχήματος, έλαβε από εκείνον ανακριτική κατάθεση, την οποία κατέθεσε ως Τεκμήριο 9. Κατόπιν συγκατάθεσης του Κατηγορουμένου, την οποία

κατέθεσε ως Τεκμήριο 10, έλαβε από εκείνον τα δέκα δείγματα γραφής/υπογραφής, που περιλήφθηκαν στο Τεκμήριο 3, το οποίο αναγνώρισε. Τοποθέτησε τα 10 δείγματα σε φάκελο και τον παρέδωσε στον ΜΚ1. Οι ενέργειές του περιορίστηκαν στις ανωτέρω, στις οποίες προέβη κατόπιν οδηγιών που έλαβε και δεν διερεύνησε ο ίδιος οποιοσδήποτε από τους ισχυρισμούς του Κατηγορουμένου, αφού δεν ήταν ο εξεταστής της υπόθεσης.

Η μαρτυρία του ΜΚ5

Ο ΜΚ5 ανέφερε ότι είναι ο υπεύθυνος του εργαστηρίου γραφολογίας της αστυνομίας, ειδικός στην δικανική εξέταση γραφής και υπογραφής. Αναφέρθηκε στην εμπειρία και στα προσόντα του, κατέθεσε το βιογραφικό του σημείωμα ως Τεκμήριο 13 και πιστοποιητικό διαπίστευσης ως Τεκμήριο 14. Ετοίμασε έκθεση σε σχέση με τα επίδικα γεγονότα την οποία κατέθεσε ως Τεκμήριο 15 και υιοθέτησε. Κατέθεσε επίσης ως Τεκμήρια 16 και 17 δύο συγκριτικούς πίνακες που ετοίμασε σε σχέση με τις γραφές και υπογραφές που συνέκρινε, και ως Τεκμήριο 18 την κατάταξη και την επεξήγηση των διαφόρων αποτελεσμάτων στα οποία μπορεί να καταλήξει ένας γραφολόγος μετά τη γραφολογική εξέταση στην οποία προβαίνει.

Σε σχέση με την παρούσα υπόθεση ανέφερε ότι παρέλαβε το επίδικο έντυπο μεταβίβασης (Τεκμήριο 2) με αμφισβητούμενες τις υπογραφές στα πεδία «Πωλητής» και «Αγοραστής» και συνέκρινε τη γραφή και τις υπογραφές στο εν λόγω έντυπο με τα 10 δείγματα γραφής και υπογραφής που λήφθηκαν από τον Κατηγορούμενο (Τεκμήριο 3) και του παραδόθηκαν. Για τους λόγους που εξηγεί στην Έκθεσή του (Τεκμήριο 15) κατέληξε ότι η αμφισβητούμενη υπογραφή στη θέση του «πωλητή» σε σύγκριση με τα δείγματα γραφής και υπογραφής που αποδίδονται στον Κατηγορούμενο, παρουσιάζουν τέτοιες ομοιότητες μεταξύ τους ως προς τη μορφή και τρόπο σχηματισμού των γραμμάτων αυτών, που του δημιουργούν την «ισχυρή πεποίθηση» ότι η αμφισβητούμενη υπογραφή έγινε από εκείνον.

Παραδεκτά έγγραφα

Πέραν των πιο πάνω, σύμφωνα με το περιεχόμενο των Τεκμηρίων 11 και 12, που κατέστη παραδεκτό, στις 27/12/2017 παρουσιάστηκε ο Κατηγορούμενος στο ΚΕΠΟ Προδρόμου και αφού επέδειξε έντυπο μεταβίβασης πιστοποιημένο από την ΜΚ2, το όχημα ΡΥ001 μεταβιβάστηκε από το όνομα της Παραπονουμένης στο όνομα του ίδιου.

ΤΑ ΕΓΓΕΙΡΟΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Το αδίκημα που αντιμετωπίζει ο Κατηγορούμενος είναι αυτό της πλαστογραφίας εντύπου μεταβίβασης οχήματος. Το άρθρο 47(α) του Περί Άδειας Οδήγησης Νόμος του 2001 (Ν. 94(Ι)/2001), στο οποίο στηρίζεται το αδίκημα, προνοεί τα ακόλουθα:

47. Πρόσωπο το οποίο, έχοντας δόλια πρόθεση-

(α) Πλαστογραφεί, παραποιεί ή αλλοιώνει οποιαδήποτε άδεια ή οποιοδήποτε πιστοποιητικό ή άλλο έγγραφο, το οποίο έχει εκδοθεί δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή οποιωνδήποτε Κανονισμών έχουν εκδοθεί δυνάμει τούτου· ή

[...]

είναι ένοχο αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης, υπόκειται σε φυλάκιση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια.

Συστατικά στοιχεία, λοιπόν, του αδικήματος είναι (α) πρόσωπο που να είναι ο κατηγορούμενος, (β) με δόλια πρόθεση να (γ) πλαστογραφεί, παραποιεί ή αλλοιώνει (δ) έγγραφο το οποίο έχει εκδοθεί δυνάμει των διατάξεων του Ν. 94(Ι)/2001 ή οποιουδήποτε Κανονισμού εκδόθηκε δυνάμει αυτού.

Ως προς τα συστατικά του αδικήματος, την ερμηνεία κάθε συστατικού στοιχείου και τι απαιτείται για στοιχειοθέτησή του βοηθητικές είναι, τηρουμένων των αναλογιών, και οι αποφάσεις που αφορούν το αδίκημα της πλαστογραφίας βάσει του ποινικού κώδικα¹. Ενδεικτικά, στην απόφαση IOANNOU v. POLICE (1985) 2 CLR 14 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα αναφορικά με τα συστατικά στοιχεία:

«The burden cast upon the prosecution in so far as counts 1 and 2 are concerned, is to prove to the satisfaction of the Court: (a) The making and uttering of a false document, (b) that the accused was the maker of such document and the person who uttered same and (c) an intent to defraud.»

Επισημαίνεται βέβαια ότι το άρθρο 331 του Κεφ. 154 κάνει αναφορά σε «πρόθεση καταδολίευσης» ενώ το άρθρο 47 του Ν. 94(Ι)/2001 σε «δόλια πρόθεση». Η έννοια του «δόλου όμως εμπεριέχεται σε αμφότερα.

Σύμφωνα με τη νομολογία, εκείνο που εξετάζεται είναι να αποτυπώνει το έγγραφο γύρω από το οποίο συζητείται η πλαστογραφία μια εικόνα αλλοιωμένη ως προς την ουσία του. Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση Georghiou v. Republic (1984) 2 CLR 65 σελ. 91:

¹ Άρθρα 331 – 334 του Κεφ. 154.

«No forgery is committed unless the document tells a lie about itself. This proposition is generally sound in law and is reflected in the definition of "forgery" in R. v. Ritson [1869] L.R. 1 C.L.R. 200, defining the crime as the fraudulent making of an instrument which purports to be that which it is not».

Από τα πιο πάνω συνάγεται ότι το καθοριστικό στοιχείο για να θεωρείται ένα έγγραφο πλαστό, δεν είναι το γεγονός ότι περιέχει ψέματα, αλλά ότι λέει ψέματα για τον εαυτό του. Δηλαδή η πραγματικότητα είναι διαφορετική από αυτό που αναφέρει το έγγραφο.

Από την μαρτυρία που συνοψίστηκε πιο πάνω προκύπτει ως μη αμφισβητηθέν γεγονός ότι το όχημα ΡΥ001 μεταβιβάστηκε στις 27/12/2017 από το όνομα της Παραπνονομένης στο όνομα του Κατηγορουμένου, στη βάση του Τεκμηρίου 2, το οποίο συνιστά «Έντυπο Μεταβίβασης Μηχανοκίνητου Οχήματος». Σύμφωνα με το εν λόγω έντυπο, η Παραπνονομένη, ως «Πωλητής», μεταβίβασε το όχημα ΡΥ001 στον Κατηγορούμενο, ως «Αγοραστή».

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχει προσκομιστεί μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου που να δεικνύει ότι η αναφερόμενη πώληση του επίδικου οχήματος, ως η πράξη αυτή μαρτυρείται στο επίδικο έγγραφο δεν ήταν πραγματική. Η Παραπνονομένη δεν κατέθεσε ως μάρτυρας στο Δικαστήριο, ούτε κατατέθηκε στο Δικαστήριο το κατ' ισχυρισμό παράπονο στο οποίο προέβη και η κατάθεση που έδωσε, προκειμένου να καταστεί σαφές τι καταλόγιζε στον Κατηγορούμενο και τι στο Τεκμήριο 2 δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα. Η απουσία οποιασδήποτε μαρτυρίας από την Παραπνονομένη είναι καθοριστική για το ζήτημα αυτό και αφήνει ανυπέρβλητο κενό στην στοιχειοθέτηση των συστατικών στοιχείων της πλαστογραφίας ακόμα και στο στάδιο αυτό.

Η Κατηγορούσα Αρχή εστίασε την προσπάθειά της στην παρουσίαση μαρτυρίας γύρω από το κατά πόσο η υπογραφή της Παραπνονομένης στο πεδίο της «υπογραφής πωλητή» τέθηκε από τον Κατηγορούμενο και όχι από την Παραπνονομένη. Ακόμα όμως και επί του σημείου αυτού η μαρτυρία που προσφέρθηκε από την Κατηγορούσα Αρχή, ιδωμένη εκ πρώτης όψεως, χωρίς να αξιολογείται, είναι αντιφατική και ελλιπής. Αφενός, η ΜΚ2, που φέρεται να πιστοποίησε τις υπογραφές στο επίδικο έντυπο μεταβίβασης (Τεκμήριο 2), κατέθεσε στο Δικαστήριο ότι πωλητής και αγοραστής παρουσιάστηκαν και υπέγραψαν ενώπιον της το εν λόγω έντυπο, καθένας κατόπιν επίδειξης αποδεικτικού της ταυτότητας του και η ίδια πιστοποίησε τις υπογραφές τους στην παρουσία τους. Από την άλλη, ο ΜΚ5 κατέληξε, κατόπιν γραφολογικής εξέτασης, σε ισχυρή πεποίθηση ότι η υπογραφή του «πωλητή» στο έντυπο (Τεκμήριο 2) ομοιάζει με τα δείγματα γραφής που του δόθηκαν και αποδόθηκαν στον Κατηγορούμενο (Τεκμήριο 3). Επισημαίνεται ότι κατά τη διερεύνηση του αδικήματος και

προτού καταλήξει η υπόθεση σε γραφολογική εξέταση, δεν λήφθηκαν δείγματα γραφής από την ίδια την Παραπονούμενη προκειμένου να εξεταστεί κατά πόσο η υπογραφή στο επίδικο έγγραφο ήταν ή όχι δική της. Η παράλειψη αυτή ακόμα και για το ζήτημα της προέλευσης της υπογραφής αυτής ήταν ουσιώδης, γεγονός που δέχθηκαν και οι μάρτυρες της Κατηγορούσας Αρχής.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και να στοιχειοθετείτο εκ πρώτης όψεως, στη βάση της μαρτυρίας του ΜΚ5 ότι η υπογραφή τέθηκε από τον Κατηγορούμενο και όχι από την Παραπονούμενη, τούτο δεν θα ήταν αρκετό για να γεμίσει το κενό της μαρτυρίας όσον αφορά το μη αληθές του εγγράφου μεταβίβασης, κατά τα λεχθέντα στην **Georghiou v. Republic** (ανωτέρω). Η απουσία της Παραπονουμένης και οποιασδήποτε άλλης μαρτυρίας επί τούτου, αφήνει ουσιώδες κενό στη μαρτυρία που άπτεται αυτής καθ' εαυτής της ουσίας του αδικήματος της πλαστογραφίας και της ερμηνείας της έννοιας της πλαστογραφίας στη νομολογία.

Η παντελής απουσία κάθε μορφής μαρτυρίας από την Παραπονούμενη από το Δικαστήριο είχε ως επιπρόσθετη συνέπεια να μην προσκομιστεί καμία απολύτως μαρτυρία αναφορικά και με την δόλια πρόθεση, η οποία επίσης συνιστά συστατικό στοιχείο του αδικήματος. Το στοιχείο της δόλιας πρόθεσης συνδέεται άμεσα με το στοιχείο της γνώσης του κατηγορουμένου περί της πλαστότητας ή του ψεύδους του εγγράφου. Η γνώση και ο δόλος ως εσωτερικές πνευματικές λειτουργίες ενός Κατηγορουμένου, όπως επεσήμανε και η κα Κακούρη, δεν είναι απαραίτητο να αποδειχθούν με άμεση μαρτυρία, αλλά μπορεί να συμπεραίνονται από τα ίδια τα περιστατικά της υπόθεσης (βλέπε **Ιακώβου v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 211**, **Ιωάννου v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 301** και **Φανιέρος v. Αστυνομίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 104**). Με άλλα λόγια, στις περιπτώσεις που η κατηγορούσα αρχή δεν έχει τη δυνατότητα να παρουσιάσει άμεση μαρτυρία για να αποδείξει ότι η χρησιμοποίηση ενός πλαστού εγγράφου συνδέεται με συγκεκριμένη δόλια πρόθεση, η εξακρίβωση της συγκεκριμένης πρόθεσης του κατηγορουμένου, μπορεί να είναι αποτέλεσμα της αξιολόγησης όλων των περιστατικών που σχετίζονται με τη συμπεριφορά του. Συνεπώς, η "γνώση" και ο "δόλος" μπορούν να αποδειχθούν με περιστατική μαρτυρία. Η περιστατική μαρτυρία πρέπει να είναι τέτοιας ισχύος και δυναμικής, ώστε να συνδέει επαρκώς τον κατηγορούμενο με το εν λόγω αδίκημα και να οδηγεί σαν μόνο λογικό συμπέρασμα στην ενοχή του κατηγορουμένου (βλ. **ΚΥΠΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ v. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 234/2016, 13/2/2018**).

Στην προκειμένη περίπτωση, ούτε άμεση ούτε περιστατική μαρτυρία έχει παρουσιαστεί αναφορικά με τη δόλια πρόθεση, ώστε να μπορεί να λεχθεί ότι για σκοπούς εκ πρώτης όψεως έχει τεθεί μαρτυρία σε σχέση με το εν λόγω συστατικό στοιχείο.

Ούτε με το ενδεχόμενο αποκόμισης κάποιου οφέλους ή πρόκλησης οποιουδήποτε δυσμενούς επηρεασμού σε άλλο πρόσωπο έχει προσκομιστεί οποιαδήποτε μαρτυρία. Από μόνο του το γεγονός ότι το επίδικο όχημα μεταβιβάστηκε με το Τεκμήριο 2 από την Παραπονούμενη στον Κατηγορούμενο, δεν συνεπάγεται δίχως άλλο όφελος για τον Κατηγορούμενο και ζημιά για την Παραπονούμενη, ειδικότερα στην προκειμένη περίπτωση που, ως αναφέρθηκε στη μαρτυρία και δεν αμφισβητήθηκε, οι δύο ήταν πρώην σύζυγοι. Δεν τέθηκε στο Δικαστήριο κανένα υπόβαθρο αναφορικά με τις όποιες τυχόν μεταξύ τους ρυθμίσεις ή συνεννοήσεις γύρω από το επίδικο όχημα, από το οποίο να προκύπτει ότι η διενεργηθείσα μεταβίβαση δεν έπρεπε να είχε γίνει. Εκ μόνου του γεγονότος ότι η Παραπονούμενη προέβη σε καταγγελία εναντίον του Κατηγορούμενου για πλαστογραφία, δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα. Ακόμα όμως και το γεγονός αυτό τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου μέσα από τις αναφορές των εξεταστών, χωρίς να κατατεθεί η καταγγελία ή η κατάθεση της Παραπονουμένης, προκειμένου να διαφανεί η ουσία του όποιου παραπτώμου τυχόν είχε.

Όπως προκύπτει συνεπώς από την πιο πάνω ανάλυση, από όσα τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου από τους μάρτυρες της Κατηγορούσας Αρχής ελλείπει παντελώς μαρτυρία αναφορικά με τα συστατικά στοιχεία της δόλιας πρόθεσης και του τί είναι ψευδές σε σχέση με το Τεκμήριο 2. Επίσης, όσον αφορά το ενδεχόμενο η υπογραφή της Παραπονουμένης στο σημείο της «υπογραφής του πωλητή» να τέθηκε από τον Κατηγορούμενο και όχι την ίδια, η μαρτυρία που προσφέρθηκε ήταν αντιφατική και ελλιπής.

Επιπρόσθετα όλων των πιο πάνω ούτε το τελευταίο συστατικό στοιχείο του αδικήματος που αναφέρεται ανωτέρω έχει στοιχειοθετηθεί. Το έγγραφο στο οποίο αφορά το αδίκημα της πλαστογραφίας δυνάμει του άρθρου 49(α) του Ν. 94(Ι)/2001 δεν είναι έγγραφο το οποίο έχει εκδοθεί δυνάμει των διατάξεων του Ν. 94(Ι)/2001 ή οποιουδήποτε Κανονισμού εκδόθηκε δυνάμει αυτού. Ο εν λόγω νόμος αφορά της έκδοση αδειών οδήγησης. Εν προκειμένω, η κατ' ισχυρισμό πλαστογραφία αφορούσε έντυπο μεταβίβασης μηχανοκίνητου οχήματος (Τεκμήριο 2), το οποίο ως αναφέρεται και στον τίτλο του ίδιου του εντύπου χρησιμοποιείται δυνάμει του Κανονισμού 14(2) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984, οι οποίοι εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 5 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμων του 1972 (Ν.86/72).

ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Έχοντας, υπόψη όλα τα πιο πάνω, κρίνω υπό τις περιστάσεις, χωρίς να προβαίνω σε υποκειμενική αξιολόγηση της μαρτυρίας, παρά μόνο σε γενική και εξ όψεως θεώρηση αυτής, ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να στοιχειοθετήσει εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του

κατηγορούμενου, εν σχέσει με την κατηγορία που αντιμετωπίζει, εφόσον δεν προσκομίστηκε μαρτυρία για όλα τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος. Συνακόλουθα, ο Κατηγορούμενος αθωώνεται και απαλλάσσεται.

(Υπ.) .....

Δ-Μ Γεωργιάδου Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφον

Πρωτοκολλητής

